

Doorbreek de negatieve spiraal

'Gemeenteraadslid biedt burgemeester graszaad aan.' Het zou een krantenkop kunnen zijn. In de raadsvergadering van september gebeurde het. Ik had de eer om onze eerste burger een pak graszaad aan te bieden om in te zaaien op de kale plekken in de gazons en grasvelden in onze gemeente.

Hoe heeft het zover kunnen komen dat dit soort acties nodig zijn? Laat ik jullie eerst eens meenemen naar de wondere wereld die gemeente Grave heet. Welgelegen in het rustieke noordoosten van Brabant, aan de Maas, bewaakt zij de natuurlijke grens met Gelderland. Grave noemt zich graag de parel van het Land van Cuijk. Volgens overlevering is ons vestingstadje de meest belegerde stad en daarmee in zekere zin ook het felst begeerde plekje van Nederland. Van onze roemrijke geschiedenis is veel bewaard gebleven. Delen van de vestingwerken, oude kerken en schitterende historische panden domineren het centrum. Grave, kortom, is het bezoeken waard.

De afgelopen decennia is toerisme ook werkelijk een belangrijke economische en financiële pijler geworden voor Grave. Dat is maar goed ook, want kazernes zijn gesloten, industrie is goeddeels weggetrokken en onze gemeente vergrijsd in rap tempo. Op het moment kampt Grave, net als de meeste gemeentes in ons land, met de enorme bezuinigingen van het rijk. Zij krijgt meer taken toebedeeld en ontvangt daarvoor veel minder geld. Tel je daar een aantal 'huisgemaakte' financiële debacles bij op, dan krijg je daarmee een helder beeld van de draagkracht van onze gemeentelijke schatkist.

'Plantsoenen worden ontsierd door zwerfvuil en onkruid. Grasvelden vertonen enorme kale plekken en talloze molshopen'

De gemeente moet dus pijnlijk bezuinigen. Een meerderheid van de raad vond het niveau van het groenonderhoud veel te hoog. De gemeentelijke buitendienst heeft zwaar moeten inleveren, om zo het ambitieniveau van een zesje te bereiken. U begrijpt al, dat zesje is de afgelopen jaren snel een onvoldoende geworden. Plantsoenen worden ontsierd door zwerfvuil en onkruid. Grasvelden vertonen enorme kale plekken en talloze molshopen. Struiken worden niet of met de botte bijl gesnoeid en mooie bloemen worden overwoekerd door onkruid. Verloedering slaat in een schrikbarend tempo toe.

Een anekdote: een kroegeigenaar schilderde na elk weekend zijn wc-deuren. De klanten begrepen de in hun ogen overijverige uitbater niet. Welk nut had dat nu? De kastelein legde uit dat de deuren na één weekend altijd volgeklad waren. Als hij ze daarna een simpele verfbeurt gaf, bleef het hierbij. Deed hij dat niet, dan begonnen de bezoekers er in de week erna in te krassen en werden er met aanstekers brandplekken gemaakt. Dan waren de deuren na een maand dusdanig gehavend dat ze vervangen moesten worden. De moraal: onderhoud is kostbaar, maar vervangen loopt nog veel ernstiger in de papieren. Zo is het ook gesteld met het onderhoud van

groen. Grave betaalt met haar falende groenbeleid meer en meer leergeld, omdat het bijvoorbeeld niet strookt met haar ambitie als toeristische gemeente. Kortzichtig bezuinigen zorgt voor morrende burgers die hun leefomgeving achteruit zien hollen en bezoekers die hun neus ophalen voor zwerfvuil, kale plekken, saaie parken en plantsoenen. Het gras is letterlijk groener in de omliggende gemeenten!

Het is de hoogste tijd dat onze gemeente deze negatieve spiraal weet te doorbreken en gaat inzien dat goed onderhouden groen een van haar levensvoorwaarden is. Om dat duidelijk te maken, heb ik het pak graszaad aan onze burgemeester aangeboden. Ik hoop dat dit het symbool wordt van een gemeente die zich niet alleen in woorden, maar ook metterdaad waar wil maken als toeristische parel van het Land van Cuijk. De burgemeester pakte de handschoen op. Samen hebben we gras ingezaaid.

Grave verdient meer dan het zesje waarmee ons bestuur genoeg lijkt te nemen.

Frank Stoffer
Raadslid in de gemeente Grave

Foto: Jacques Leurs

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-4245>